

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/200/2022
Identifikačné číslo spisu:	8118208168
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8118208168.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne L. Q., narodenej XX. J. XXXX, B., Z. XX a zastúpenej JUDr. Milanom Szöllösym, advokátom, Košice, Mlynská 28, proti žalovanej Generali Česká pojišťovna a.s., Praha - Nové Město, Spálená 75/16, Česká republika, IČO: 45 272 956, konajúcej prostredníctvom organizačnej zložky Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 54 228 573, zastúpenej splnomocnenkyňou MST Partners s.r.o., Bratislava, Laurinská 3, IČO: 36 861 545, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/31/2018, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 31. mája 2022 sp. zn. 22Co/12/2021, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej tiež len „odvolací súd“) rozsudkom z 31. mája 2022 sp. zn. 22Co/12/2021 rozhodol, že I. pokračuje v konaní s osobou označenou za žalovanú aj úvodnou časťou tohto uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako s právnym nástupcom pôvodnej žalovanej Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332 (v priebehu konania zaniknutej poisťovne transformovanej na pobočku poisťovne z iného členského štátu - pozn. najvyššieho súdu); II. mení rozsudok súdu prvej inštancie (rozsudok Okresného súdu Prešov z 21. októbra 2020 č. k. 11C/31/2018-281) vo výroku I. (ktorým boli pôvodnej žalovanej uložené povinnosti zaplatiť žalobkyni 7 181,60 eur titulom náhrady bolestného, 40 950,60 eur titulom náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia - ďalej tiež len „SSÚ“ a 5 490 eur titulom mimoriadneho zvýšenia náhrady SSÚ) tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 1 536,60 eur

titulom náhrady bolestného a 31 503,60 eur titulom náhrady SSÚ, všetko do 3 dní (od právoplatnosti rozsudku) a v prevyšujúcej časti ohľadne nároku na bolestné a SSÚ žalobu zamietla; III. a IV. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v prevyšujúcej časti (t. j. čo do priznania mimoriadneho zvýšenia náhrady SSÚ) aj vo výroku III. (tu v časti, v ktorej súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti súm prevyšujúcich tie ním prisúdené) a V. žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov celého konania zo súdom priznaných súm v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozsudku a to výslovne len čo do jeho výroku V. zhora a v jeho rámci iba čo do priznania žalobkyni aj náhrady trov odvolacieho konania podala dovolanie žalovaná. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej tiež len „CSP“). Namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci v časti napádanej dovolaním a to za cenu odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, reprezentovanej jeho rozhodnutiami vo veciach sp. zn. 4MCdo/3/2012, 2MCdo/17/2009, 3MCdo/46/2012, 5Cdo/67/ 2010, 7MCdo/4/2010 a 4Cdo/437/2012 sa podľa dovolateľky odvolací súd dopustil tým, že pri rozhodovaní o povinnosti na náhradu trov odvolacieho konania nepostupoval podľa zásady úspechu, vyjadrenej v ustanovení § 255 ods. 1 CSP, hoci vo veci samej v nezanedbateľnej časti zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v neprospech žalobkyne a šlo tu tak o prípad úspechu žalovanej (pre ktorý náhrada trov odvolacieho konania mala byť priznaná jej). Navrhla zmenu rozsudku odvolacieho súdu v napádanej časti priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho a aj odvolacieho konania v rozsahu 100% jej.

3. Žalobkyňa dovolací návrh nepodala.

4. Najvyšší súd, poverený rozhodovať o dovolaniach (§ 35 CSP) skúmal najskôr, či sú splnené podmienky pre to, aby dovolaním napádané rozhodnutie mohlo byť podrobené dovolaciemu prieskumu a zistil, že tieto podmienky (dovolacieho konania) nie sú splnené.

5. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“) a podľa odseku 2 rovnakého ustanovenia, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Podľa § 438 ods. 1 CSP potom na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle ustanovení citovaných pod 6. a 7. zhora môže strana sporu napadnúť dovolaním iba rozhodnutia „odvolacieho“ súdu a to v prípadoch dovolania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci len vtedy, ak zároveň ide o konečné meritórne (potvrdzujúce alebo zmeňujúce) rozhodnutie o odvolaní. Rozhodnutím odvolacieho súdu sa pritom rozumie rozhodnutie vydané krajským súdom (§ 34 C. s. p.) alebo najvyšším súdom (v sporoch z abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach podľa § 31 C. s. p.) v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, teda také rozhodnutie, ktorým odvolací súd buď vyslovuje svoju podporu riešeniu určitej otázky riešenej už pred ním súdom prvej inštancie (pri potvrdení rozhodnutia) alebo ktorým naopak s takýmto riešením vyslovuje svoj nesúhlas (pri zmene rozhodnutia a taktiež aj pri jeho prípadnom zrušení, ak okolnosti prípadu konečné rozhodnutie odvolacieho súdu neumožňujú). Dovolaním preto nemožno napadnúť (rozumej účinne a s povinnosťou odvolacieho súdu s dovolaním sa aj vecne vysporiadať a o tomto rozhodnúť) žiadne iné súdne rozhodnutie.

9. V tentoraz prejednávanej veci však dovolanie žalovanej nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v práve priblížených intenciách, ale proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Prešove rozhodoval síce ako súd odvolací (o odvolaniach oboch strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Prešov), v dovolaní napádanej časti však nie ako súd druhej inštancie zaujímajúci stanovisko k správnosti či nesprávnosti ním preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale ako súd, ktorého povinnosťou je v rozhodnutí, ktorým končí pred ním prebiehajúce opravné (odvolacie) konanie, rozhodnúť tiež (a to v jedinej inštancii) o trovách odvolacieho konania. Dovolaním v časti urobenej predmetom dovolacieho konania je tu teda napádané rozhodnutie iného než odvolacieho súdu, ktoré nie je spôsobilým predmetom dovolania v zmysle § 419 CSP.

10. Z už uvedeného vyplýva, že najvyšší súd nie je funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní smerujúcom samostatne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania a nie je tu ani iný príslušný súd, príp. orgán, ktorý by bol na prejednanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku príslušný a ktorému by tak bolo možné vec postúpiť. Na veci pritom nič nemení to, že ak by bolo v prípade druhovo totožnom s tým v prejednávanej veci či už pre znátočnosť (podľa § 420 CSP) alebo nesprávne právne posúdenie veci (podľa už vyššie citovaného § 421 rovnakého zákona) účinne (prípustným a aj dôvodným dovolaním) napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, rozhodnutia o trovách konania vrátane tu priamo napádaného rozhodnutia o trovách konania odvolacieho by mali charakter výrokov závislých na rozhodnutí vo veci bez ohľadu na okolnosť či účinnosť napadnutia aj takýchto závislých výrokov a spravidla zdieľajúcich osud rozhodnutia vo veci (v tejto súvislosti porovnaj i § 439 písm. a) CSP).

11. Vzhľadom k tomu, že nedostatok funkčnej príslušnosti súdu je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, najvyšší súd dovolacie konanie bez ďalšieho zastavil (§ 161 ods. 2 v spojení s § 438 ods. 1 CSP).

12. Na okraj sa pritom javí vhodné poznamenať, že aj keby tu nešlo o prípad nedostatku funkčnej príslušnosti, vyžadujúci si rozhodnutie spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto uznesenia a žalovaná by predmet dovolacieho konania neobmedzila len na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania (t. j. ak by spochybňovala aj správnosť priznania žalobkyni i nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, v ktorej časti a zároveň v časti prekrytia súm prisúdených súdom prvej inštancie aj odvolacím súdom mal výrok V. rozsudku odvolacieho súdu povahu potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu), s dovolaním opretým o ustanovenie § 421 CSP by nešlo uspieť z dôvodu výslovného vylúčenia jeho prípustnosti (§ 421 ods. 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP).

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania sa neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.